

SAMENVATTINGEN - RÉSUMÉS - SUMMARIES

De “Groote Oorlog” van de Belgische historici, 1914-2014

BRUNO BENVINDO, BENOÎT MAJERUS & ANTOON VRINTS

Sinds 1914 zijn de Belgische historici bijzonder productief geweest wat betreft de Eerste Wereldoorlog. Weinig andere periodes in de Belgische geschiedenis creëerden een geschiedschrijving van dergelijke omvang. Wanneer men de inhoud van deze productie vergelijkt met deze van de andere oorlogvoerende landen, kunnen we vaststellen dat studies over België zich in de loop der jaren hebben onderscheiden. Terwijl de gangbare historiografie in Europa tijdens het interbellum overwegend militair en diplomatiek is, hebben Belgische historici meer oog voor het lot van de burgers. In zekere zin cultiveerden ze daarmee het beeld van “*Poor little Belgium*” en droegen ze hun steentje bij aan de Belgische herinnering van invasie en bezetting.

Tijdens de tweede helft van de twintigste eeuw werd deze breuk nog scherper. Tegenover de vernieuwende sociale geschiedenis van de “Groote Oorlog” in het buitenland, plooit de Belgische historiografie terug op zichzelf en komt geheel in de schaduw van de Tweede Wereldoorlog te staan. De “Groote Oorlog” maakt geen deel uit van de institutionalisering van de hedendaagse geschiedenis. Pas in de jaren 1990 vindt de Belgische historiografie opnieuw internationaal aansluiting bij de benadering zoals die van Antoine Prost en Jay Winter. Door een mengeling van sociale en culturele perspectieven, wordt België door Belgische historici voorgesteld als een paradigmatisch voorbeeld van de “totale oorlog”, zoals die de twintigste eeuw heeft getekend.

The Great War of the Belgian Historians, 1914-2014

BRUNO BENVINDO, BENOÎT MAJERUS & ANTOON VRINTS

From 1914 onwards, Belgian historians have produced a considerable output on the subject of the First World War. Few episodes in the history of Belgium have known such a consistent historiographical investment. When comparing this output with those of the other former belligerent countries, it becomes clear that the studies on Belgium have gradually moved away from the international model. In interwar Europe, when historiography was dominated by “a diplomatic and military component” (Prost and Winter), Belgian historians put forward the civilian dimension of the conflict. Thus, by in some way continuing to breathe life into the idea of “*Poor little Belgium*”, they contributed to a specific Belgian memory of the Great War which pays special attention to the experience of the invasion and the occupation.

This cleavage was heightened in the course of the five decades following the Second World War. While the history of the Great War was thoroughly renewed through social science approaches, Belgian historiography withdrew in itself. The national production on the 1914-1918 conflict was reduced to its smallest dimension: more than in any other country, the First World War was overshadowed by the Second. In Belgium, the Great War never became a central issue in contemporary history as it was institutionalized at that time. Not until the 1990s did Belgian historiography become part again of the ‘temporalities’ as described by Prost and Winter. Combining cultural

and social approaches, Belgian historians reintegrated the international debate on the Great War, which by then had made Belgium into a paradigmatic example of the “total war” that marked the 20th century.